

BEYAZ SAYFA

Kültür – Sanat - Edebiyat

Süveybe BAKIR
HAYALLER

Herkesin hayalleri vardır. Gitmek istediği yerler, tanışmak istediği insanlar, yaşamak istediği durumlar ve daha fazlası... Evet, benim de hayallerim var. Hayaller güzeldir değil mi? O halde gözlerinizi sımsıkı kapatın ve siz de hayal kurun. Hayallerinizle mutlu olun ve gülümseyin. Gerçekleşmeyeceğini düşünseniz bile hayal kurun. Umutsuz bir insan hayallerini gerçekleştirebilecek güce sahip değildir. Ama siz farklısınız. Hayallerinizin gerçekleşeceğine inanırsanız, başarabilirsiniz. Engelleri aşip hayallerinize ulaşabilirsiniz. İşte o güç sizde. Güçlü olup hayallerinizi gerçekleştirmek isterseniz seçim sizin. Ben hayallerimi gerçekleştirebileceğime inanıyorum. Hayaller kısıtlanamaz ve en iyi şekilde düşünülür. Ve hayallerimizi gerçekleştirebiliriz. Kendinize inanın...

Sefa TEKİN
ZAMANA YOLCULUK

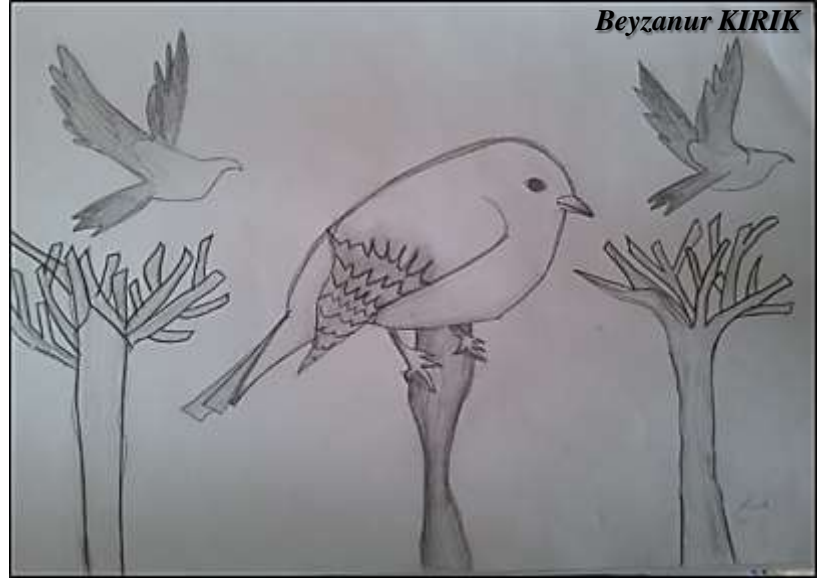
Bir yaz günü canım çok sıkılmıştı, birden bire aklıma bir zaman makinesi yapmak geldi. Bu işin çok zor ve karmaşık olduğunu bilsem de o zaman makinesini yapmayı kafama koydum ve hemen çalışmaya başladım. Bir ay içerisinde artık zaman makinem hazır. Önce çalışıyor mu diye içine bir oyuncak adam koyup kurarak geçmişe gönderdim. O da ne zaman makinem tam kurduğum gibi zamanında geldi. Evet, çalışıyordu.

Hep hayal ettiğim dinazorlar çağına gitmek için zaman makinemi ayarladım, düğmeye bastım birden kendimi dinazorların içinde buldum. Tam nesillerinin tükenme döneminde olduğumu fark edince nesilleri tükenmesin diye acele bir şekilde birazını zaman makineme doldurarak tekrar yaşadığım zamana geldim. Yaşadığım bölge tam bir hayvanat bahçesine döndü bir anda. Ancak dinazorlar bu şartlarda eskisinden daha da kötü olmaya başladılar. Tekrar onları zaman makinesine bindirip kendi çağlarına yollamaya karar verdim. Aman Allah'ım, o da ne zaman makinesini dinazorlar paramparça etmişler!

Acilen yeni bir makine icat etmeliydim ; çünkü dinazorlar burada biraz daha kalırlarsa hem insanlar hem de kendileri için çok kötü olacaktı. Yalnız bu defa zamanım çok azdı. İnsanları bir bölgeye topladım ve onlardan yardım istedim. Hem insanları hem de dinazorları kurtarmak için çok az vaktim vardı. Dinazorlardan çok korkmuş olan insanlar derhal yardımına koşular. Makineyi hemen bitirdik. Dinazorları makineye bir şekilde girdirip yolladık çağlarına.

İnsanlar dinazorlar gidince çok rahatladılar, acaba dinazorlar da rahatlamışlar mıydı? Zaman makinesini kırdım, bir daha böyle bir şey yapmamaya karar verdim. Mutlu bir şekilde hayatıma devam ettim.

Beyzanur KIRIK

Zeynep TÜRKOĞLU
UZAYLI ARKADAŞ

Gözlerimi açtığımda suratıma yapışmış bir adet klavye ve açık unuttuğum çalışma lambasını gördüm. Yine uzay çalışmalarımın ortasında uyuyakalmışım. Bir bardak su içmek için mutfığa girdim. Ve karşımda koca yeşil suratlı, tuhaf, insanımsı ama insan olmayan, hayvana benzer ama benzemeyen arası bir şey gördüm. Şu an korku içindeyim. Bir yandan da düşünüyordum “Acaba yatağa ekmek kırıntısı falan mı düşürdüm?” Uzun bir bakışmadan sonra o konuşmaya başladı :”Merhaba ben uzaylı olmak ve dost!” Allah'ım uzaylılar Türkçe konuşuyor demişlerdi inanmamıştım. (O hayatlarımızı karartan esprisi!) Ben de anın şokuyla konuşmaya başladım. “Ehm... Sen bir uzaylı olmak, ben bir insan olmak. Annem görmek bizi burada. Biz terlik yemek!” O da cevap verdi “Ben biliyor anne terlik ovovvov!” En kısa sürede bu uzaylıya bir imla kılavuzu almam lazımdı. Böyle eş dost konuşurken Venüs'ten bildirim geldi. Akşam yemeğine yetişmesi gerekiyormuş. O afili arabasına bindi ben de ona imla kılavuzu hediye ettim.

Elanur GÜLTEKİN
SEVGİSİZ HAYAT

En güzel şeydir şu hayatta sevgi,
Bilseler bunu kalabalıklar,
Sarılısalar sevgi ağacına,
Çıkmaz bu savaşların sesi!

Mazide kaldı sevginin sesi,
Gramı kalmadı şimdi,
Teknoloji geliştirdi,
Unutuldu sevgi.

Bilimle kaynaştırsak sevgiyi,
Görsek gerçek hayatı,
Destek olsak birbirimize,
Ne kin kalır ne savaş!

Goncagül SUBAŞI **MUTLULUKTUR BAHAR**

Merhaba! Sizin bahar deyince aklınıza ne geliyor? Herkes gibi sizin de aklınıza mis kokulu çiçekler, uçuşan böcekler, ağaç dallarındaki rengarenk tomurcuklar geliyordur. Bence bahar demek; neşeli insanlar, zıplayan hayvanlar , rengarenk bitkiler, çeşit çeşit meyveler ve Allah'ın özenerek yarattığı tüm varlıklardır . İnsan ; hayatın , dünyanın ve etrafındaki varlıkların değerini anlıyor sanki. Kışta bir mevsim ama ilkbahar gibi olamaz. Sanki mevsimler saklambaç oynuyor. Kış gelince etrafımızdaki güzellikler saklanıyor, her taraf bembeyaz oluyor. İlkbahar gelince her yer, rengarenk oluyor. Saklambaç bitiyor. İlkbahar; güneşli bir havada dalgalı denizi seyretmek, rengarenk çiçeklerin arasında kuş cıvıltılarıyla büyülenmektir.

Bahar gelince insan mutlu oluyor. Mutluluğun simgesidir bahar. Hani alışveriş yaparken çok güzel bir elbise beğenirsin ama alamazsın, aldığın andaki o mutluluk var ya işte o ilkbahardır. İnsan çok ufak şeylerle mutlu olabiliyor, işte ben aslında size bunu anlatmak istedim...

Duygu ÇAKMAKLI **UMUDUN RENGİ**

Özgür olmak istiyordu küçük kız,
Tutsaktı, tutsaktı hayallerine.
Bazen ağlayınca rahatlar,
Ağlar sessizce ağlar geceleri.
Çünkü geceler onundur yalnızdır geceleri,
Sabahın olmasını istemez yalnızca geceleri,
Bekler, bekler umutsuz bir vaka gibi...
Sevmiyordu insanları, sevmiyordu onları,
Nefret kokuyordu üstü başı!
Gözleri karanlığa bakıyor, karanlık görüyor aydınlığı,
Sevmiyor, istemiyor onları!
Ağlıyordu tekrar, bakıyordu küçük kalbi paramparça,
Sevilmeyi tatmamıştı, dokunmamıştı mutluluğa.
Hayatı hüznle doluydu, sevmiyordu kimseyi.
Gerçekler böyleydi işte korku dolu,
Cesaret gerekir, umut, vicdan gerekir!
Küçücük soğuk kalbi donuyor geceleri,
Ateşin yaktığı hisleri acıyordu,
Biraz daha yorgun biraz daha sessizce acıyordu,
İnsanlar kırılmıştı küçük kız ise paramparça...
Samimiyetsiz elleri titriyordu,
Renksiz gözleri renksiz bakıyordu,
O sadece özgür olmayı istemişti!
Olmamıştı olamamıştı özgür.
İnanmadı hiçbir zaman gerçek sevgiye,
Kırık kalbini toplamaya çalışıyordu sadece,
Onun yalnızca kalbi değil umutları, hayalleri hatta hayatı kırılmıştı!
Hayatı küsmüştü ona bırakmıştı ellerini,
Dayanacak gücüde yoktu zaten,
Ağlamayı öğretmişti ona acısı,
Ne yazık ki gülmeyi unutturmuştu.

Bağırıyordu, çığlıklar atıyordu küçük kız,
Ama kimse duymuyor kimse görmüyordu onu.
Kimsesi yoktu onun nasıl duyup görsünler, yalnızdı,
O mu istedi bunu, yalnız olmayı.
Üzülme her geçen gün daha çok ağlamayı,
Sevmeyi, sevimiyi, tadamamayı,
O mu istedi ?
Belki zamansız bir yalnızlık belki acımasız bir soğukluk,
Aslında üzülüyordu o yıkılmıştı zaten,
Minicik yüreği kaldıramıyordu bu kadar acıyı,
Dayanamıyor, küçücük gözleri acıyordu baktıkça insanlara!
O küçüktü, büyümüşü onu acıları.
O da yorulmuştu, o da bıkmıştı,
O parkta oynamaz, o gülmez, o sevmez!
Çünkü o küçücük kalbiyle kocaman biriydi.
Onun hisleri donmuştu, hissetmiyordu.
Hayallerine yenildi hayata karşı kaybetti ,
Gülmeyi unuttu, gülmekten vazgeçti.
Sarıldı yalnızlığa, sarıldı kimsesizliğe...
Onun gökkuşağı tek renkliydi siyah, siyahtı gökkuşağı!
Zaten umudun rengi olan mavinin gölgesi de siyah değil miydi ?
Tenha sokaklarda üşümüş elleri, soğuk soğuk bakan gözleri.
Ey özgürlük bu küçük kıza uğramadın!
Kurtaramadın onu, sen de o dedikleri kadar mükemmel değilmişsin.
Evet, hiçbir şeyin mükemmel olmadığı gibi sende değilsin
Her zaman mutlu etmiyorsun,
Bak hayallerini yıktın küçük kızın, üzdün onu
Ve artık dayanamıyor küçük kız ölüyor,
Artık kalbi gibi küçük küçük ölüyor,
Ve artık ölmüştür zaten bedeni soğuk!
Eminim ki, duyguları donmuş olan insanlar
Bir daha sevemezler...

Üşengeç İlayda, ilginç bir gün olmasını dileyerek uyandı. Yataktan kalkmaya üşendiği için kendisini yere fırlattı. Hızlı bir şekilde düşünce, yastığının kenarındaki mor kulaklığı Kemalettin de onunla birlikte yere düştü.

Ayağa kalkmaya üşendiği için bir süre yerde yattı. Tam parkenin üzerinde yavaş yavaş uyuyacakken Mutant kardeşi Üşengeç İlayda'yı tekmeledi. Çok sinirlendi, çok da güldü. Sonra ayağa kalktı ve yatağının üzerinde duran can dostu kareli battaniyesi Mahmut'u eline aldı ve kendisiyle birlikte sürükledi. Koltuğa ulaşınca zafer sevinciyle televizyonu açtı. Tüm favori kanallarını gezdikten sonra en sevdiği dizi "Peppee"nin başladığını gördü ve sevinçle Mahmut'a sarıldı. İlginç bir bölüm izledikten sonra Mutant kardeşi kumandayı çaldı. Neyse ki o sırada tatlı ve küçük annesi onu çağırırdı. Musmutlu bir şekilde yanına gidince tüm hayalleri yıkıldı. Artık yine ona hüsrana, yine hasret vardı. Çünkü annesi Üşengeç İlayda'ya ekmek almasını söylemişti. Ama Üşengeç İlayda bu iş için fazlasıyla tecrübesiz ve üşengeçti. Annesini reddetti. Salon kapısından içeri girerken ayağı takıldı ve yere düştü. Çünkü ne zaman annesine karşı gelse hep başına bir şeyler gelirdi. Hatta bir keresinde merdivenden yuvarlanmıştı. Üşengeç İlayda düştüğü yerden kalkmaya üşendiği için uzun süre yerde yattı. Sonra Mutant kardeşinin onun Leyla'sını yani oyuncak ördeğini aldığı görünce Üşengeç İlayda

Eda BAYAR

bir hışımla ayağa kalktı ve Mutant kardeşinin üzerine atladı. Ama onu yakalayamadı. Çünkü kardeşi bir canavar olduğu için duvarlara tırmanabiliyordu. Bu yüzden onu yakalayamadı ve o sırada serçe parmağını incitti. Bu nedenle annesi tarafından "Yılın Sakar Gazisi" ödülünü aldı. Daha sonra annesi parmağını tamir etti ve onu ekmek almaya gönderdi.

Berna İŞİK KAYBOLAN ARKADAŞLIK

Korkuyor insan,
Vermeye sırrımı birine.
Arkadaşlıklar kötüyken,
Açılamıyor insan insana.

Hep böyle miydi arkadaşlıklar?
İyiymiş diyor büyüklerimiz,
Kendini bilen tanıyan insanlarla doluymuş,
Çarşı, mahalle, köy...

Arkadaşlık neyi gerektirir,
Paylaşmak için değilse her şeyi.
Güzel, unutulmaz anlar, sırlar, acılar,
Hep onunla renklenir, şekil alır.

Fatma BAKIŞKAN VAZGEÇEMEDİĞİM

Seni çok seviyorum anne!
Bir gün bile geçse dayanmam yokluğuna,
Hem tatlısın hem biricik,
En sevdiğim yanımda annem.

Üzgün olduğumda yanımda,
Güzel evimizin çatısının altında,
Bana o güzel tatlıları yaptığın anda,
Çok seviniyorum annem.

Sevgi çiçeğimsin gönlümde,
Seni seviyorum her anda,
İyi günde kötü günde,
Benimle birlikte olduğun her an için
Minnettarım sana annem!

Deryanur KAYA

Emin Buğra TÜRKDOĞAN DOĞA ÖLÜYOR

İnsan nüfusu gün geçtikçe artıyor. Bu nedenle doğamız gün geçtikçe kirleniyor, ömrü azalıyor. Her zaman her yerde çöpleri çöpe değil yerlere atıyoruz. Bunun sebebini biz de bilmiyoruz. Kendimize sorsak neden yerlere çöp atıyoruz, diye cevabını alamıyoruz. Alsak bile doğayı kirletmenin herhangi bir sebebi yoktur ve olamaz. Biz sadece kendimizi düşünüyoruz. Gelecek kuşakları düşünen insan sayısı çok az. Halbuki okulda neredeyse tüm derslerde bizlere doğa ile ilgili eğitim veriliyor; fakat özellikle büyüklerimiz para kazanmak için o güzelim doğayı betona, gaza boğma konusunda birbirleriyle adeta yarış içerisindedirler. Bize verilen eğitim mi, yoksa çevremizdeki uygulamalar mı yanlış kafam çok karışık.

Bu böyle sonsuza kadar gidemez. Doğaya çok yazık oluyor! Her şeyi yiyip içiyoruz. Çöpleri kenara bırakıp gidiyoruz. Pekala, çöpü çöpe atmayarak kıyıya köşeye bırakınca elimize ne geçiyor? Madalya mı takıyorlar, kupa mı veriyorlar? Hiçbirini de yapmıyorlar. Sadece biz kendimize zarar veriyoruz. Artık çöplerimizi çöp kutusuna atalım. Kıyıya köşeye değil.

Doğamızı koruyalım ona zarar vermeyelim. Ne de olsa bize nefes veren doğadır; çöpler, beton binalar değildir.

Mehmet Berk AKKUZU

ÖĞRETMENLERİMLE OKUMAK ÜZERİNE

Malum okumuyoruz ya da az okuyoruz. Ben de bu problemden yola çıkarak bize okumamızı tavsiye eden öğretmenlerimize kısaca ifade etseniz ‘Okumak nedir?’ diye sordum.

Hayattır! (Osman KOZ)

Yeni dünyaları keşfetmektir! (Emine Nurhan KÜLLEBİ)

Gelecektir! (Osman CAN)

Zenginliktir! (Seyit ÖZDEMİR)

Dünyadan uzaklaşmaktır! (Emine GÖZEN)

Olması gereken fakat olmayandır! (Mustafa KÖSE)

Kitap okumak insanı bulunduğu yerden uzaklaştırır. (Filiz GÜRPINAR)

Okuduğun kitabı gerçekleştirmek. (Meryem YILMAZ)

Bilgiye ulaşmaktır! (Müstadin ŞAHİNBAŞ)

Yaşamdır! (Yusuf ÜLGER)

Yenilikler öğrenmektir! (Mehmet TEKİN)

Gelişmektir! (Gökçe Çiçek GÖKÇAYIR BAKIRCI)

Bilmediğimiz denizlerde yüzmektir! (Ramazan AYGÜL)

Dünyayı tanımaktır! (AHMET AYDIN)

Kurallara uymaktır! (Miraç ÖMÜR)

Dünyaya açılmaktır! (Ayşegül POLAT)

İnsanın kendisini geliştirmesidir. (Hümeyra PINARAKAR)

İnsanın bilgiye ulaşma yoludur. (Bedriye ÇAKIR)

Öğrenmektir! (Duygu YALNIZ KAYA)

Okumak , geçmişte ve halihazırda yaşayan iyi, namuslu insanlarla arkadaş olmaktır. (Ramazan ŞAHİN)

İnsanın kendisini geliştirmesidir. (Hümeyra PINARAKAR)

İnsanın bilgiye ulaşma yoludur. (Bedriye ÇAKIR)

Öğrenmektir! (Duygu YALNIZ KAYA)

Okumak, geçmişte ve halihazırda yaşayan iyi, namuslu insanlarla arkadaş olmaktır. (Ramazan ŞAHİN)

Ömer Faruk HORAT KONFÜÇYÜS

“Olgun insan güzel söz söyleyen değil; söylediğini yapan ve yapabileceğini söyleyendir”

Hevesler o kadar çok ki... Senenin başında çıkarmak istediğim sınıf gazetesini çıkaramadığım için çok üzgünüm. Yazmak istediğim yararlı kitabımı yırtıp attım. Vermek istediğim birçok hikâyeyi veremedim... Aslında hiçbirini tam planlamamışım. Onca söylediğim söz havada uçtu, unutuldu.

Benim hayatımı çok etkiledi ama ben şunu çıkardım ders olarak: “Sadece söylemek yetmiyor!” Yapmak, gerçekleştirmem gerek, yoksa onca düşünce çöpe değil hurdalığa gider!

Sadece söyleyen insan boştur, nasıl bir çocuk gerçekleştiremeyeceği hayaller kurar, heves eden insanda onun gibidir, uçağım der fakat yerinden kıpırdayamaz. Bir anlık dünyayı güzel, süslenmiş görür fakat yaptıkları bir adım öteye gitmez. O anlık mutlu olur sonra yavaş yavaş üzüntüsü onun etrafını sarar.

Hep sadece söyleyenden bahsetmek istemiyorum, söyleyip daha iyisini yapanlar var. Onlar heyecanla işe başladıkları gibi mutlu sürdürürler. Bilim adamları örneğin: sabırla hedeflerine varmışlar.

Söylemek çözüm değil tembelliktir. Onlar ki işini dürüstçe ve özenerek yapmaz. Bir anı gibi hurdalıkta yerini bulur...

Burak ÇOLAK DÖNÜŞÜM

‘Gregor Samsa bir sabah bunaltıcı düşlerden uyandığında, kendini yatağında dev bir böceğe dönüşmüş olarak buldu. Zırh gibi sertleşmiş sırtının üstünde yatmaktaydı ve başını biraz kaldırdığında bir kubbe gibi şişmiş, kahverengi, sertleşen kısımların

oluşturduğu yay biçimi çizgilerle parsellere ayrılmış karnını görüyordu; karnının tepesindeki yorgan neredeyse tümüyle yere kaymak üzereydi ve tutunabileceği hiçbir nokta kalmamış gibiydi. Gövdesinin çapıyla karşılaştırıldığında acınası incelikteki çok sayıda bacak, gözlerinin önünde çaresizlik içersinde, parıltılar saçarak sallanıp durmaktaydı.’

Franz Kafka'nın ünlü romanı ‘Dönüşüm’ böyle etkili bir girişle başlıyor. Normal romanlardan ebatı küçük olmasına rağmen anlam ve derinlik açısından hiç de öyle değil. Yalnızlaşan, toplumdan dışlanan kahramanı Gregor SAMSA'nın başından geçenlerin anlatıldığı, bir solukta okunabilecek çok etkili bir roman olan ‘Dönüşüm’ adlı klasik hala kitaplığımızda yoksa hemen edinmenizi tavsiye ediyorum.

İMTİYAZ SAHİBİ

Mehmet TEKİN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Ramazan ŞAHİN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Filiz GÜRPINAR

GÖRSEL DANIŞMAN

Miraç ÖMÜR

YAYIN KURULU

Osman KOZ

OKUL ADRES TELEFON

YILDIRIM BEYAZIT ORTAOKULU

Yıldırım Beyazıt Mah. Fatih Sok. NO:2/A Blok

ÇUBUK/ANKARA Tel: 0312 838 48 05